Din nou la drum!

Start și în întrecerea pentru „TROFEUL Fotbal '68"

Așa cum am anunțat, revista noastră va oferi și în acest an UN TROFEU ACORDAT CELUI MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI. Începerea campionatului Diviziei A înseamnă, așadar, și deschiderea întrecerii pentru obținerea trofeului „FOTBAL '68", care se va decerna după aceleași criterii care au stat la baza clasificării făcute la sfîrșitul anului trecut și pe baza căreia primul loc i-a revenit, pentru a doua oară, piteșteanului **Dobrin.**

Reamintim cititorilor noștri că în stabilirea celui mai bun fotbalist pe 1968, vom ține seama de :

1. **notele obținute în întrecerile de campionat,** acordate de redactorii noștri după fiecare meci (de regulă prin consultarea cu antrenorii echipelor respective sau cu observatorii federali), conjugate cu **notele obținute în partidele internaționale ale reprezentativei A, amicale sau oficiale ;**

2. **ordinea indicată de antrenorii principali ai echipelor de Divizia A ;**

3. **părerile ziariștilor de specialitate ;**

4. **părerile marii mase a cititorilor revistei.**

După fiecare din criteriile de mai sus se va alcătui cîte un clasament, apoi aceste patru clasamente vor fi contopite într-unul general care-l va da pe cîștigătorul trofeului și pe ceilalți „laureați".

Am hotărît să menținem aceleași criterii și același sistem de alcătuire a clasamentelor, convinși că ele sînt juste, că **asigură o consultare largă, competentă, a unor persoane autorizate și că astfel rezultatul final va fi real, așa cum au stat lucrurile și cu Dobrin, în anul trecut.**

CEASUL MĂRTURISIRILOR RAPIDISTE

Marți 12 martie ora prînzului în vestiarul stadionului Giulești... Echipa feroviară e la ceasul mărturisirilor. Subiectul ? Meciul cu F. C. Argeș care nu s-a încheiat încă. Continuă și poate va mai continua pînă în ajunul întîlnirii de simbătă cu U.T.A. și chiar mai încolo. E firesc. Se cer clarificate acele minute fatale care au dezarticulat echipa care, într-un moment de cumpănă, a dărîmat o muncă de o iarnă întreagă.

Atmosfera e tot atît de cenușie ca și cea din cabina stadionului argeșean după terminarea meciului. În timp ce antrenorul Valentin Stănescu analizează, pe scurt, comportarea compartimentelor, încerc să descifrez gîndurile jucătorilor. Mulți stau cu capetele plecate.

Dan își mușcă din cînd în cînd buzele și mișcă nervos piciorul drept. Privirea lui e aiurea. Poate că se gîndește la greșeala lui flagrantă de care a profitat Dobrin cînd a înscris al doilea gol al echipei sale ; poate la invincibilitatea apărării Rapidului în campionatul trecut cînd în 26 de etape a primit numai 18 goluri față de 20 cît are acum doar la jumătate...

Greavu, jenat vizibil, s-a făcut roșu ca racul cînd antrenorul i-a reproșat că a fost de nerecunoscut în fața lui Nuțu, el care dăduse cel mai bun randament în meciurile pregătitoare.

Neagu, Dumitriu și Ionescu meditează la marile ocazii de gol avute cînd scorul era încă 0—0.

ANTRENORUL II INVITĂ SĂ IA CUVÎNTUL ȘI SĂ SPUNĂ FIECARE DESCHIS CE CREDE DESPRE EL ȘI DESPRE ECHIPĂ. *Au fost discuții aprinse, uneori în contradictoriu, obiective sau mai puțin obiective. Le redau așa cum au fost, urmînd ca în final să le concluzionez.*

LUPESCU : *Despre mine n-am să vorbesc și nici despre echipă. Cer un singur lucru :* să mă întorc la postul meu de fundaș de margine.

VALENTIN STANESCU : Atitudinea aceasta nu este cea mai justă. Ești omul căruia i-am încredințat rolul de libero. Tu trebuie să dirijezi apărarea.

LUPESCU : *Repet, puneți-i pe altul. Nu sînt ascultat. Poate Dan sau Motroc vor să joace libero.*

ANDREI : *Lupescu are dreptate. Nu prea este luat în seamă. Se creează discuții, le aud din poartă.* Sarcinile nu se respectă, nu se face corect marcajul și dublajul în apărare. *Ar trebui să fim sinceri și să recunoaștem că încă nu s-a înțeles noua idee de joc.*

DUMITRIU II : *Așa e ! Fundașii mi-au spus că nu știu încă să se descurce cu libero .*

MOTROC : N-am nimic de spus. *De acord cu greșelile care mi s-au arătat. O să mă îndrept.* Despre joc nu pot să-mi fac o părere. *Poate sînt subiectiv .*

Motroc și Lupescu privesc cu amărăciune balonul care a intrat — pentru prima oară — în poarta rapidistă Foto : **S. BRAȘOVEANU**

VALENTIN STĂNESCU : *„Dar altă dată vorbeai cîte o oră !*

MOTROC : *„E mai bine să tac !"* (!!!)

DAN : „Ce pot să spun, sînt vinovat și cer să fiu sancționat aspru.

GREAVU : *De ce nu sînt sinceri jucătorii ? Eu i-am auzit vorbind că se simt obosiți.* Noua idee de joc ne solicită intens. Personal am simțit plumb în picioare la Pitești. *Am slăbit în perioada pregătitoare cu 2 kilograme și jumătate. Sînt sub greutatea normală.*

ea are un potențial fizic foarte bun. La Pitești nu

EM. VOGL : *Eu nu cred că lucrurile stau așa. Am văzut echipa la toate jocurile și am constatat că s-au observat stări de oboseală. Alta trebuie să fie cauza acelui sfert de oră din meciul cu F.C. Argeș.* De altfel dumneavoastră ar trebui să înțelegeți că indiferent în ce sistem se joacă, dinamica actuală cere o capacitate de efort sporită. Ați fost de acord cu aceasta și vi s-a atras atenția că nu va fi ușor. Astăzi fotbalul cere muncă. Altfel nu realizăm nimic .

VICTOR STĂNCULESCU: *„Mă surprinde obiecția făcută ! Controalele medicale nu atestă oboseala despre care se vorbește. Se uită aici un lucru.* Că la pregătirea exigentă de astăzi fotbalistul trebuie să ducă o viață foarte ordonată din toate punctele de vedere pentru a se reface cît mai repede .

ION IONESCU : *Vreau să elucidez „cazul Pitești" cu următorul argument și anume că echipa cu jucătorii pe care-i are nu are posibilitatea să se adapteze jocului cu „libero" (n.a. astă toamnă el a insistat să se schimbe ceva întrucît toată lumea cunoaște jocul Rapidului !).*

EM. VOGL : *Aș vrea ca Ionescu să-mi răspundă de ce a fost pierdut jocul în tur cu F. C. Argeș ? Mi se pare că argumentul lui nu convinge .*

IONESCU : *„Vă amintiți că Dan a făcut și atunci greșeli !"*

EM. VOGL : „Deci nu sistemul a fost de vină ci este vorba de greșeli, mai vechi pe care nu vrem să le recunoaștem ca să ne debarasăm de ele . CODREANU : *Vreau să ridic și eu o problemă care mă privește direct. Cînd e vorba de schimbări în echipă eu sînt acela sacrificat.* La vară vă rog să-mi dați dezlegare pentru o altă echipă .

VALENTIN STĂNESCU : *Te pregătești bine, joci. Nu, îți aștepți rîndul. Acesta e criteriul care îl aplicăm întregului lot de 30 de jucători. Practica este aceeași pretutindeni .*

NĂSTURESCU : *Trebuie să recunoaștem că mai sînt unii care-și dau aere de vedetă.* Înainte ne ajutam în teren unul pe celălalt. Jucam unul pentru celălalt. Parcă a slăbit acest spirit de solidaritate. *De aceea se ajunge în situații ca acelea de la Pitești. Ca să nu mai vorbesc că sînt jucători care doresc să joace duminică de duminică titulari. Eu nu sînt de acord cu Codreanu deși sînt în aceeași situație cu el, din cauza suspendării.* Am să trag cu dinții la antrenamente pentru a intra în echipă *și cred că și Teo va face la fel, pînă la urmă .*

★

Acestea au fost în mare discuțiile. Trei lucruri esențiale cu putere de generalizare și pentru alte echipe sînt evidente :

a) NU ÎNTOTDEAUNA JUCĂTORII SÎNT RECEPTIVI *(unii din neînțelegere, alții din conservatorism),* LA NOUTĂȚILE PE CARE ANTRENORII SE STRĂDUIESC SĂ LE APLICE ÎN JOCUL ECHIPELOR ;

b) SIMȚUL DE RESPONSABILITATE ÎN PREGĂTIRE NU ESTE ATÎT DE DEZVOLTAT ÎNCÎT SĂ CORESPUNDĂ EXIGENȚELOR CERUTE PE PLAN FOTBALISTIC ;

c) DISCIPLINA TACTICĂ NU ESTE LITERĂ DE LEGE ÎN TEREN.

Toate atrag serios atenția celor avizați. În cazul Rapidului sîntem siguri că discuția ce a avut loc și altele care vor urma *vor fi de natură să întărească spiritul de echipă și să cristalizeze noua idee de joc adoptată. Jucătorii feroviari au dovedit că atunci cînd sînt tenace pot realiza un obiectiv major. Să-și amintească numai de drumul anevoios parcurs pînă la cucerirea titlului de campioni ai țării. A fost un admirabil exemplu de voință.*

Stelian TRANDAFIRESCU

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

PROCEDEE ȘI... PROCEDEE

Invitația revistei „Fotbal", prin care mi se îngăduie să privesc fotbalul, și deci și pe mine însumi, prin această miraculoasă lentilă care este vîrful peniței, mă onorează, punîndu-mă în același timp în fața unei întrebări cu totul neobișnuită : **oare chiar atît de „bătrîn" par dincolo de tușă, încît mi se poate acorda creditul de a judeca fotbalul, în scris ?**

Trebuie să recunoașteți că este o întrebare și, așezîndu-mă la masa de scris, sub stăpînirea ei, coala albă din față mi s-a părut mai greu de străbătut decît o apărare supraaglomerată. Dar, așa cum am învățat ani de zile la antrenamente, pentru a intra în careul advers, trebuie să forțezi, trebuie să-ți asumi riscul. Și... am îndrăznit.

Duminică, de pildă, am marcat primul gol al echipei mele. A fost un lucru care m-a bucurat în mod deosebit, din mai multe motive. Sigur, mai întîi pentru că prin el aduceam avantaj formației noastre, în meciul respectiv, apoi pentru că avea darul să-mi demonstreze mie însumi că întrecerea cu Ozon pentru titlul de golgeter al tuturor timpurilor, în fotbalul nostru, poate fi abordată. Și, în sfîrșit, în al treilea rînd, pentru că îmi dovedea încă o dată, prin „istoria" lui, că adeziunea mea la o anume teorie privind felul în care trebuie interpretate principiile de învățare și practicare ale fotbalului este îndreptățită. Iată despre ce este vorba.

După cum cred că vă amintiți, duminică, prin natura fazei mai mult am „împins" balonul decît să-l fi lovit. Este drept că „procedeul" n-a fost dictat numai de desfășurarea fazei ci și de modul meu „defectuos" de a executa lovitura cu capul (defectuos din punctul de vedere al... metodicii generale). Cu ani în urmă, unul dintre antrenorii mei îmi reproșa această biomecanică a loviturii cu capul, greșit însușită la vîrsta junioratului. Personal, am respins, atunci ca și acum, această observație critică, făcută în numele unei teorii abstracte, susținînd că determinante nu pot fi niște principii valabile în general, ci calitățile native ale jucătorului, posibilitățile acestuia de a se adapta la ceea ce i se cere să facă. Nu vreau să se înțeleagă că doresc să resping, de la început, teoria — experiența generalizată, dar sînt pentru o strînsă legătură a ei cu practica, acordînd primat practicii.

Sigur, problema este mai complicată și intrînd în discutarea ei ar mai putea fi subliniate și alte aspecte. Iată, de pildă, un jucător, știind că are deficiențe din punct de vedere tehnic, va avea pe teren mai multe preocupări de ordin tactic. Adică să se așeze, în așa fel pentru a primi balonul, încît să fructifice deplin pasa primită, fără să fie incomodat de ceea ce nu știe. Pe de altă parte, chiar dacă el execută eronat (sub raportul regulilor generale) un procedeu, calitățile sale native (potrivit cărora și-a „ajustat" principiul) îl vor ajuta să se descurce. Eu am cîștigat trei titluri de golgeter, marcînd cel puțin jumătate dintre goluri cu capul. Se întîmplă, adesea, ca unii dintre fotbaliști, din cauza unor defecte, ținînd de structura lor organică, să inventeze procedee — cazul Garrincha, de exemplu. În sfîrșit, fotbalul este un joc colectiv și contează enorm felul în care ești jucat de către coechipieri. Cunoscîndu-ți foarte bine calitățile și defectele, coechipierul care te „servește" te poate ajuta sau încurca definitiv. Cacoveanu știa exact unde trebuie să-mi pună mingea pentru ca eu să realizez scopul întregii acțiuni. Dar, relațiile între jucători — pe teren — cer o discuție mai largă. Este și motivul pentru care propun să o amînăm pentru săptămîna viitoare.

Tînărul portar Oprea („U" Craiova) — cu tot plonjonul spectaculos — nu poate opri mingea care va lovi însă bara. Foto : **Aurel DULA**

DEFECȚIUNILE DE LA STEAGUL ROȘU CONTINUĂ...

Am văzut echipa Steagul roșu în diverse etape. Și în campionatul trecut și în turul actualei ediții și duminică la Constanța, în meciul cu Farul. Nici o schimbare ; atît din punct de vedere organizatoric cît și ca joc.

Deplasarea ambelor echipe (seniori și tineret) de la Brașov la Constanța s-a efectuat cu autobuzul simbătă, în preziua jocului. Distanța de 400 de kilometri pînă la Constanța a fost acoperită în circa 10 ore ; plecați de la Poalele Tîmpei la ora 9 „stegarii" au ajuns la destinație seara către orele 19. Oare această călătorie obositoare nu a contribuit într-o bună măsură la slaba evoluție de a doua zi ? Sîntem siguri că da. Din economie, în locul unei călătorii comode (și mai rapide !) cu trenul a fost preferat acest mijloc de transport. Deși echipa se află într-o situație precară *(ultimul loc în clasament),* sprijinul acordat de conducerea clubului continuă să fie infim. Numai cu vorbe și promisiuni este greu de presupus că stegarii își vor găsi cadența.

Al doilea aspect se referă la jocul echipei în sine. Nimic nou. Echipa pare vlăguită, fără perspective. Strădaniile singulare ale lui Györfi și Selimeși de a pătrunde prin acțiuni personale printre apărătorii constănțeni a rămas fără rezultat ; era și greu...

Adăugînd și faptul că vîrfurile de atac Ciutac și Florescu *nu prea s-au întîlnit cu mingea, avem imaginea aproape completă a unui atac lipsit de eficacitate, greul partidei căzînd pe apărarea imediată, care — oricît s-ar fi descurcat de bine — nu ar fi putut rezista la infinit. Eforturile brașovenilor se rezumau la transmiterea mingii pe metrul pătrat, un fel de „na-ți-o ție, dămi-o mie", care numai fotbal nu se poate numi.*

Oare la Steagul roșu nu se poate schimba nimic în bine ? Să-și fi făcut cuiva resemnarea și doar speranța că barajul va aduce salvarea ?...

Gheorghe NERTEA